

μουφλούζης

μουφλούζης, ο, θηλ. **μουφλούζα, η**, ουσ. [<τουρκ. müflis, müflüs]. **1.** ο χρεοκοπημένος, ο αφερέγγυος για περαιτέρω πίστωση και, κατ' επέκταση, ο ανάξιος λόγου, ο ασήμαντος, ο τιποτένιος: «υπάρχει τέτοια αναδουλειά τον τελευταίο καιρό, που κάθε μέρα βγαίνει στην αγορά κι ένας καινούριος μουφλούζης || δεν μπορώ να καταλάβω, γιατί κάνεις παρέα μ' αυτόν το μουφλούζη!». **2.** ο κατσούφης, ο μουτρωμένος: «ήρθε μουφλούζης στη δουλειά του και δεν τον ενοχλεί κανένας».

- ο μουφλούζης, αν μουφλουζέψει, τα παλιά τεφτέρια ανοίγει, βλ. συνηθέστ. ο Εβραίος, όταν δεν έχει δουλειά, ανοίγει τα παλιά του βιβλία, λ. [δουλειά](#).

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας